

[Sport](#)

HEROINE HRVATSKOG SPORTA: Branka

Preglin – samostrelom do Guinnessove knjige rekorda

[16. rujna 2024.](#), [branka pereglin](#), [heroine hrvatskog sporta](#), [samostreč](#)

Branka Preglin, rođena Bakšaj iz rodne je Budinščine stigla do Guinnessove knjige rekorda. I to bavljenjem samostrelom. Njezina životna priča počela je u već spomenutom malom mjestu u Krapinsko – zagorskoj županiji, prvog dana mjeseca veljače 1964. godine.

Razgovarao: Zomislav Pašiček

“Tu sam provela svoje djetinjstvo, završila osnovnu školu “Vladimir Nazor”. Upoznala sam sadašnjeg supruga Branka koji se igrom slučaja bavio streljaštvom i tako sam i ja krenula. Što sam više trenirala to sam postizala bolje rezultate i tada se već vidjelo da imam talent i

predispozicije za taj sport. Nekoliko puta sam bila prvakinja Hrvatske i viceprvakinja Jugoslavije u zračnoj i malokalibarskoj pušci. Nakon što sam završila karijeru s puškom, u Hrvatskoj je gospodin Pero Stojnić, sadašnji predsjednik Svjetske samostrelske unije po prvi put predstavio samostrel kao disciplinu i na njegov prijedlog krenula sam trenirati novu disciplinu”, ispričala nam je na startu Branka Pereglin, a podijelila je i informaciju kojim se još sportovima bavila.

“U osnovnoj školi sam igrala rukomet i košarku za školsku reprezentaciju. U srednjoj medicinskoj školi smo se morali opredijeliti za izvannastavnu aktivnost i ja sam se odlučila za streljački sport. Isprva sam gađala zračnom i malokalibarskom puškom”, prisjeća se.

Vratimo se još malo na supruga Branka. Za jedan rođendan on je svojoj ljubavi života poklonio nesvakidašnji dar.

“Branko mi je poklonio zračnu pušku za moj 20. rođendan i to je bilo iznenađenje. Prodao je svoju amatersku radio stanicu i kupio zračnu pušku”, priča gospođa Pereglin.

Kako biste opisali samostrel kao sport? Koliko vam je značio u životu?

“Samostrel je jedna divna disciplina. Gađa se vani na otvorenom, u prirodi. Samostrel mi je značio puno jer sam kroz putovanja upoznala mnogo ljudi, stekla prijatelje, posjetila razna mjesta u Europi i izvan Europe. A uostalom i suprug i djeca su u ovom sportu pa ga smatram

obiteljskim”, kaže ponosno i nastavlja baš o obitelji, uspješnim sportašima Valentini i Domagoju.

“Jako sam strastvena i ponekad imam dojam da imam veću tremu od njih samih. Jedan dio moje sportske karijere nastupali smo istovremeno i moram priznati da sam njihove rezultate tijekom natjecanja pratila više nego svoje”, iskrena je hrvatska sportska heroína.

Baš na Brankinom prvom Svjetskom prvenstvu bilo joj je izuzetno teško jer su s njom bila i njena vrlo mala djeca.

“Bilo mi je teže jer sam sa sobom imala dijete od tri godine i dijete od sedam mjeseci pa je samim time teže uskladiti majčinske obaveze sa sportskim obavezama, ali kada nešto voliš i imaš podršku bližnjih, nije toliko teško”.

Ipak, ženama je zaista teško probijati se kroz sport. Pogotovo ako se ne radi o nekom od najpopularnijih svjetskih sportova.

“Bilo je teško probijati se kroz sport koji nije popularan, pogotovo dok si mlad. Ono što bismo zaradili, ulagali smo dalje u sport... Smatram da se u našem sportu ne rade prevelike razlike između muškaraca i žena. Naravno, kategorije su odvojene, ali jednako se poštuju i muška i

ženska kategorija. To je nešto po čemu se streljaštvo možda i razlikuje od nekih drugih sportova”.

Je li streljaštvo opasan sport?

“S obzirom na težinu samostrela od 5,5 kilograma i natega luka od 43 kilograma, može doći do ozljeda leđnih mišića i ozljeda ruku. U streljaštvu se koristi specifičan bočni stav zbog kojeg je kralježnica u nepravilnom položaju pa dolazi i do bolova. Stoga je izuzetno važno održavati i fizičku kondiciju kako bi se takvi problemi minimalizirali”.

U mirovini je Branka Peregrin od 2014. godine, no o tome nešto malo kasnije. Zanimljivo je da obitelj Peregrin u svom dvorištu ima vlastitu streljanu.

“Imamo veliko dvorište iza kuće koje smo prilagodili za treninge strijelaca našeg kluba SD „Dubrava 1094“, a po dogovoru imamo i goste iz drugih klubova”.

Branka Peregrin višestruka je svjetska i europska prvakinja. Teško je pobrojati koliko je medalja osvojila.

“Najdraža medalja mi je ekipno zlato sa Svjetskog prvenstva u Frankfurtu koje sam osvojila u ekipi s kćeri Valentinom i to je odmah razlog i zašto mi je to najdraža medalja”, uz osmijeh će Pereglin. Medalja se dakle nakupilo kroz karijeru.

“Čuvam ih u jednoj posebnoj prostoriji, u staklenoj vitrini koju je dizajnirao i izradio moj suprug. Tu se nalaze medalje s najvećih natjecanja od cijele obitelji. I da, možda biste me to upitali pa evo unaprijed odgovora – sto posto sam zadovoljna kako se razvijala moja karijera i smatram da sam uvijek davala sve od sebe i uživala u tome”.

Fascinantno je da je za 2001. godinu ušla u Guinnessovu knjigu rekorda kao sportašica koja je držala tri apsolutna svjetska rekorda u gađanju field samostrelom.

“Poprilično sam se iznenadila kad su mi priopćili da ću ući u Guinnessovu knjigu rekorda i na to sam iznimno ponosna”.

U sportsku mirovinu otišla je prije deset godina nakon Svjetskog prvenstva u Frankfurtu.

“Svoju karijeru sam započela također u Njemačkoj, u Wiesbadenu, 20 godina ranije, odnosno 1994. godine. Završila sam tečaj Svjetske samostrelske unije za suce i sudila na nekoliko međunarodnih i domaćih natjecanja. Svoju djecu pratim na treninzima i natjecanjima, stoga sam i dalje zapravo uključena u sport”, rekla je Pereglin i dodala:

“Po zanimanju sam medicinska sestra i još uvijek radim u ambulanti obiteljske medicine”.

A za sam kraj, prava sportska heroína ima i poruku za sve čitatelje našeg portala.

“Želim poručiti čitateljima da je lijepo i korisno baviti se bilo kojim sportom, makar i rekreativno. Naravno, ja bih dala prednost samostrelu, odnosno streljaštvu jer se tu razvija moć koncentracije, smirenost, samokontrola, samopouzdanje, mirnoća, a kasnije se sve to može upotrijebiti u svim sferama života”.

*Serijal HEROINE HRVATSKOG SPORTA, objavljen je uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz programa poticanja novinarske izvrsnosti.